

Samen plezier maken!

COLUMN

Het is zomerfeest op de voorschool, om mij heen zie ik rondhuppelende kinderen. Ik kijk nog eens en zie dat het niet alleen de kinderen zijn die rondhuppelen, maar ook hun ouders...

Fotografie: Lauren Christie

De ouders zorgen dit jaar zelf voor typische spellen uit bijvoorbeeld het land van hun herkomst. Actief bezig zijn met je kind en elkaars cultuur en gewoonten leren kennen, is het doel. En natuurlijk feest vieren. Het bedenken van de spellen zorgt bij voorbaat al voor hilariteit alom. "In Ierland spelen we geen spellen, daar drinken we alleen bier", roept een van oorsprong Ierse vader gekscherend. Een Marokkaanse moeder meldt dat Marokkaanse steentjes belangrijk zijn voor haar spel, "maar de steentjes van het grindpad van de buurman voldoen ook wel." Er wordt gelachen.

We boffen met mooi weer en het startsein om te gaan spelen wordt gegeven. Ik doe een poging tot 'Bikkel', een Indonesisch spel waarbij oog-handcoördinatie belangrijk is. Ik merk dat mijn talenten ergens anders liggen en vlucht al 'schaamtelachend' naar een ander spel. Het Suri-naamse hinkelspel gaat mij beter af.

Tussendoor nip ik van verse Marokkaanse thee, die vanwege de schuimlaag en de gastvrijheid hoog ingeschonken dient te worden. Voor ik het weet roepen ouders

en kinderen naar een moeder die staat in te schenken: "hoger, hoger!"

Het meest geniet ik van de ouders en kinderen die zichtbaar plezier hebben tijdens het touwtje springen. De spellen zijn namelijk niet alleen voor de kinderen. Ouders kunnen tijdens het feest weer even kind zijn. Dit zorgt voor mooie beelden. Mijn collega Linda staat tijdens het zwaaien van het touw iedereen over te halen mee te doen. Zelf waagt ze ook een sprong onder luid applaus. Ik aanschouw de kinderen die met grote ogen verwonderd naar hun touwtje springende ouders kijken.

Ik zie een vader op herenpantoffels, met een glimlach van oor tot oor, meters de lucht in springen tijdens het elastieken. Het is een applaus waard dat die pantoffels (met open achterkant!) zo keurig aan zijn voeten blijven zitten.

Als afsluiting doen we gezamenlijk een Russische dans, uiteraard naar idee van een Russische moeder. De kinderen geven het goede voorbeeld door elkaars hand te pakken, voor sommige ouders

is dit nog onwennig. Mijn collega Anja betreft iedereen bij de dans en uiteindelijk worden we allemaal soepel in de heupen.

Nu het feest alweer even voorbij is, merken we wat een positiviteit en betrokkenheid het heeft opgeleverd. We ervaren weer eens hoe belangrijk het is om ruimte te maken voor plezier. We verwachten namelijk een heleboel van de ouders op de voorschool. We merken dat ze soms nog een uur voor de schooldeur staan te kletsen en er worden speelspraakjes gemaakt. Ouders zijn betrokken bij ons thema 'Sport en bewegen' en brengen spullen mee van thuis. Soms bieden ouders aan workshops te geven over de hobby die ze uitoefenen. Voor dit sportieve thema benaderen we graag één specifieke ouder, want het wereldrecord elastieken op herenpantoffels is vast nog niet gevestigd.

i Lauren Christie is werkzaam als pedagogisch medewerker op de Impuls Voorschool Het Groeipark